

Inleiding

Je kunt je erg rot voelen en kwaad zijn, wanneer je de trein of de bus mist, vooral als het je eigen schuld is. Heeft iemand er wel eens bij stil gestaan, dat het ook zou kunnen, dat je te laat komt voor het Rijk Gods? Of mocht je denken dat dat anders is? Je kun je er niet tegen verzekeren, en je kunt er ook niet reserveren. Jezus geeft raad. Hij antwoordt vandaag met de parabel van de Nauwe Deur, op de ongerustheid van mensen van alle tijden. Hij wil daarmee zeggen: Volg mij, ga met mij op weg. Denk niet de strijd en de tegenspraak van deze wereld te kunnen vermijden. Maak je handen vuil en accepteer geen verwaterd christendom. Laten we gaan luisteren naar de lezingen, en omdat we allen wel eens te kort schieten, vragen wij daarvoor elkaar en God om vergeving.

Schuldbelijdenis

Heer Jezus die alle volkeren roept om deel uit te maken van zijn Rijk,
Kyrie ...

Christus, die ons aanspoort de nauwe poort binnen te gaan,
Cristo ...

Heer Jezus, nodig ons uit aan de maaltijd van de eucharistie,
Kyrie ...

Preek

Beste mensen,

Eén van de oudste basilieken, door Constantijn in de IV° eeuw gebouwd, is de Geboortekerk in Betlehem. Er is nog maar één van de drie toegangsdeuren naar de kerk beschikbaar: de zogenaamde *Deur van de Nederigheid*, slechts 1.30 m hoog en erg nauw. Wie dus de kerk wil binnengaan, moet zich buigen en zich klein maken, want zó heeft ook God zich klein gemaakt, zegt de traditie. We kennen van het evangelie van Mattheus (19,24) de stadspoort van Jeruzalem, die het "*Oog van de naald*" werd genoemd, zo nauw, dat kamelen hun lading moesten afleggen en praktisch op hun knieën door de poort moesten trekken.

Het evangelie van zojuist nodigt ons uit na te denken over het probleem van het hierna... Wat blijft er van ons over, wanneer wij op deze wereld onze ogen hebben gesloten? Een hoopje as, of overleven we als personen? Een vraagteken voor alle generaties en van alle tijden, terwijl de mens in zijn hart blijft dromen van de onsterfelijkheid en dus leeft met hoop. Primitieve volkeren, oude culturen gaven voedsel en attributen voor onderweg mee aan de gestorvenen in de grafkisten, omdat zij in een leven na de dood bleven geloven. Tegenwoordig groeit het aantal mensen, dat elke transcendentie of leven na de dood ontkent en daarmee ook ... de zin van het leven.

Jezus' tijdgenoten, zoals vele antieke volkeren, geloofden vast in *een eeuwig leven*. Een term die Jezus vaak gebruikt als belofte, als Hij zijn dood en verrijzenis aankondigt: *'In het huis van mijn Vader is plek voor velen. Ik ga jullie een plaats voorbereiden.'* Niet via [booking.com](https://www.booking.com) of air-B&B: eigenlijk bereidt Hij **óns** voor, door ons te leren en door ons vóór te leven. Er is een innerlijke samenhang tussen de boodschap van Jezus en zijn consequente levenswijze. Daarmee staat Jezus die borg voor de bevrijdende, menslievende God en de bestemming Hij voor ons in petto heeft. Uit Jezus' levensweg wordt het ons duidelijk, dat de God van Jezus de mens geheel aanvaardt, maar ook, wát Hij van ons verlangt.

Jezus - vandaag nog steeds op weg van Galilea naar Jeruzalem, net als de afgelopen zondag - krijgt onderweg de - theoretische - vraag voorgelegd: *"Heer, zijn het er weinig die gered worden?"* En Hij antwoordde: *"Spant u zich tot het uiterste in, om door de nauwe deur binnen te komen."*

Evenals in het evangelie van de afgelopen zondag, antwoordt Jezus ook hier met **beelden**, of eigenlijk slechts één: de **nauwe deur** naar het Rijk Gods, oftewel het huis van de Vader. Jezus gaat verder *in* op die vraag. Zolang je je maar inspant te doen wat binnen je mogelijkheden ligt, blijft die hoop om binnen te gaan levend. Misschien gaan sommigen ook wel die deur binnen, die er in onze ogen niet thuis horen. De toegang is open voor iedereen. Wijze mannen uit de joodse, apocriefe traditie hadden eerder reeds onderwezen, dat *deze wereld geschapen was voor velen, maar ... de toekomstige wereld voor weinigen*.

De bekende rabbijn Meir uit de 2de eeuw vóór Christus (weten we van de Talmoed) vatte het samen het in drie karakteristieke

punten: Behoren tot het **volk** van Israel, **Hebreeuws** spreken en 's morgens en 's avonds het "**Shema Israel, Luister Israel**" uit het boek Deuteronomium reciteren. Dat zal een nogal exclusief gezelschap zijn geweest, wanneer we bedenken dat in die tijd het Hebreeuws al plaats had gemaakt voor het Grieks als voertaal, ook in de bijbel! En toch vasthouden aan dat Hebreeuws, met als gevolg een groeiend nationalisme van een geschonken natie, die zich opsloot in zichzelf - zonder horizon en zonder adem. Deze geloofshouding - ook aanwezig in Jezus' tijd - ademt niet de leer van Jezus, namelijk dat er plaats is voor velen.

Jesaja, die we in de eerste lezing hebben gehoord, orakelde al in de 8ste eeuw voor Christus, wat Jezus vandaag bedoelt. Jesaja zette Jerusalem op de heilige berg in het centrum van de wereld, en broeders, zusters en gelijkgestemden uit alle volkeren zouden samenkomen in één volk Gods en daar Gods glorie aanschouwen. Een bijbelse profetie over een open Jeruzalem met een 360° horizon, met andere woorden: een universalistische visie, die hoop bood aan iedereen. Jezus boodschap sluit zich aan - aan die van de profeten van Jeruzalem.

In de parabel van de Nauwe Deur gebeurt er van alles, dat vól tegenspraak lijkt: namelijk de huisvader sluit de deur, terwijl wie dacht, wèl een plek binnen te hebben, buiten blijft! "*Ik weet niet waar jij vandaan komt*", zal de Vader antwoorden. En wanneer de Vader de deur sluit, dan klinkt het: "*les jeux sont faits*".

Jezus' praxis en zijn parabellen schokken ons huidige rechtsgevoel. Jezus wil ons laten zien, dat de sociale spelregels van onze samenleving niets te maken hebben met de praxis van Gods Rijk. Mocht je denken, dat je je kunt beroepen op het feit dat je gedoopt bent, of lid bent van één of andere religieuze beweging: Vergeet het! Het Rijks Gods is niet voor partijleden of geabonneerden alléén. Ook het toewijzen van de plaatsen aan tafel gaat anders: "*De laatsten zullen de eersten zijn*". Paulus schrijft in zijn brief aan de Hebreeën, dat "*de Heer hèm tuchtigt, die Hij liefheeft*", hoorden we zojuist. Blijkbaar gaat het niet zomaar, het is niet gratis en je moet je er bovendien voor inspannen, zoals bij een sport. In elk geval is het *binnen gaan of niet* - onze eigen vrije keus. Maar niemand heeft het monopolie van zijn Rijk, het hangt af van hoe je Jezus' weg in je leven hebt gerealiseerd, dag in dag uit, op eigen kracht. Die weg van Jezus wordt bewandeld door allerlei

mannen en vrouwen, blij en komend van overal, ongeduldig als ze zijn om *kost wat het kost* naar Jeruzalem te gaan. "*Niet wie roept 'Heer, Heer!' Zal binnengaan in het Rijk Gods, maar wie de wil van mijn Vader heeft gedaan*". (Mt.7,21) Ik citeer hier graag dit diepdenkertje van Augustinus 1600 jaar geleden: "*Wie jou heeft geschapen zonder jou, zal je niet redden zonder jou*".

Wanneer wij eenmaal in het Rijk Gods zijn aangekomen, wachten drie verrassingen op ons:

De eerste is: "Waar zijn al die mensen van wie we dachten, dat wij ze **hier** zouden aantreffen?"

De tweede verrassing is: "Hoe komt het, dat zulke verdachte types hier rondlopen? Is God zò barmhartig?"

En onze laatste verrassing is: "Dat **ik** hier mag zijn!"

Amen.

Voorbeden.

Diaken:

Met alle volkeren op deze aarde zijn we door U, God uitgenodigd zijn huis binnen te gaan. We tonen onze dankbaarheid en goede wil in onze gebeden.

We bidden samen: Heer onze Heer wij bidden U verhoor ons.

L. Dat onze Kerk open en ontvankelijk moge zijn voor velen en een haven voor allen die zoeken, wij bidden u...

L. Dat de Kerk haar missie om de goede wil van de mensen te bevorderen en te richten naar God, laat ons bidden ...

L. Voor onze jongeren, dat zij zich niet focussen op consumisme, uiterlijkheden, gemakkelijk geld verdienen, maar hun hart en krachten mogen oriënteren op de zoektocht naar Christus, laat ons bidden ...

L. Voor de ouders, dat zij er zorg voor dragen hun kinderen een robuust geloof mee te geven gebaseerd op kennis van het evangelie, laat ons bidden...

L. Dat de ontelbaar velen, die nooit over Christus horen, broeders en zusters mogen ontmoeten, die hen in naam van God uitnodigen tot het bruiloftsmaal, wij bidden u...

L. Voor onze eigen gemeenschap rondom de Friezenkerk: dat wij ons geloof niet verborgen houden, en voor onze eigen intenties, en voor Francesco die vannacht is overleden, laat ons in stilte bidden ...

Diaken:

O Vader, die ons uitnodigt de deur binnen te gaan, schenk ons de kracht van uw Geest om coherent en constructief te werken aan uw heilswerk. Door Christus onze Heer. Amen